

Quodlibet, d. 28 Octbr. 31.

"Næst er din Ungdoms Tid forsmindt,
 Daa sang vi, mens du var skøn og mild;
 Du smandt - og, nu du er forsmindt,
 Vi fryder os, vi bringer skøn.
 Har Maadamen Loven lidt mere alvorlig,
 Man bliver blid, og sigler sig barok;
 Gud os, midthiendts vi ellers aarlig,
 En Aand og Hjerte bliver barok."

V! Lad os nyde Maadams Dage,
 Lær Godmens Tol bag Skjæne gaar!
 Si mand vi, Smad den faar Silbagn,
 Det mand vi, skøn Vind er mor."

Ind rokket Gleden og sit Bogen,
Kjædet fjeldene, i mindre Maal;
O! nyd det, mindre end det gnoget!
Vor Manddoms og vort Venkabs Skaal!

o



Bogen